

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/122/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812200865
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812200865.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľky A. L., bytom G., Q. XXX/XX proti odporcovi X. L., bytom J., H. XXX/X, o rozvod manželstva, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. júna 2012, č.k. 8P/7/2012-43, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd manželstvo účastníkov rozviedol, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi **p r i z n á v a** oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vo výroku, ktorým odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Prievidza súdny poplatok 66 Eur **z r u š u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo účastníkov, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v N., rozviedol. Mal za to, že podanie návrhu na rozvod manželstva nie je prejavom prenáhlenosti, ale je prejavom neschopnosti účastníkov riešiť v živote zložitejšie situácie - ekonomické zabezpečenie rodiny, budovať zdravé vzťahy medzi deťmi a rodičmi. Súd prvého stupňa konštatoval, že aj počas súdneho konania sa vzťahy v rodine iba zhoršovali, preto od rozvodu nemožno očakávať upokojenie vzťahov. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od uzavretia manželstva až do roku 2008 účastníci aj s mal. deťmi bývali u rodičov odporcu v rodinnom dome v J.. Odporca pracoval v záhrade spolu s otcom, choval zvieratá, čo ho uspokojovalo. Navrhovateľka však mala iné predstavy o manželstve a o rodinnom živote. Chcela, aby sa odporca viac venoval deťom, jej, pretože pri práci v záhrade a pri chove zvierat mu nezostával čas, ktorý by trávil s ňou a deťmi. Vybavila byt, do ktorého sa presťahovali v roku 2008. Hoci účastníci dostali byt v G., v spôsobe života rodiny nedošlo k podstatným zmenám. Odporca naďalej chodil do J., kde pracoval v záhrade, choval zvieratá, predával zeleninu, plantu. Výťažok z tejto činnosti bol sezónny, nestačil pre potreby rodiny, ktorú skutočnosť potvrdila aj svedkyňa Z. L., matka odporcu s tým, že v rodine účastníkov boli finančné problémy, vnučky chodili a ponosovali sa, že sú hladné, že im nedávajú peniaze. Navrhovateľka pracovala za minimálnu mzdu, a keď zaplatila nájomné za byt, zostávalo jej málo finančných prostriedkov. Odporca keď finančné prostriedky mal, tak tieto navrhovateľke dal, alebo urobil nákup. Koncom roku 2011 podala navrhovateľka návrh na určenie výživného pre dcéru V., ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 5C/68/2011 a následne podala aj návrh na rozvod manželstva. Od začatia týchto konaní sa vzťahy v rodine vyostřili. Odporca sa nevie zmieriť s touto situáciou, tlačí na navrhovateľku, aby návrhy vzala späť, správa sa agresívne. Od

začatia konania začal chodiť do G. sústavne, medzi účastníkmi vznikali hádky, rôzne incidenty, ktoré boli riešené aj políciou. V súvislosti s agresívnym správaním odporcu je začatých niekoľko priestupkových konaní na Obvodnom úrade v K.. Odporca má súdny zákaz približovať sa k navrhovateľke a dcére V. a tiež predbežným opatrením má zakázané vstupovať do bytu v G.. Napriek týmto opatreniam sa vzťahy v rodine neukľudnili. Odporca chodí za navrhovateľkou do G., do práce, obťažuje ju sústavnými telefonátmi. Vzťahmi v rodine trpia nielen účastníci konania, ale aj ich dcéry N. a V.. Aj keď tieto sú už plnoleté, nerozumejú si, nevychádzajú spolu niekoľko rokov, čo je obrazom nesprávnej výchovy detí účastníkmi a obrazom nevhodného výchovného prostredia, v ktorom deti vyrastali. Deti účastníkov sa rozdelili, staršia N. je na strane otca, mladšia V. na strane matky. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že v priebehu konania nemal za preukázané, že by účastníci mali spoločné záujmy, záľuby, ich spôsob života je rozdielny, ovplyvnený prostredím, z ktorého pochádzajú. Odporcu naplňa práca v záhrade, pestovanie zeleniny, priesady, chov zvierat. Navrhovateľka k takémuto spôsobu života neinklinuje. Za súčasnej ekonomickej situácie a raste životných nákladov výťažok z činnosti odporcu a minimálna mzda navrhovateľky nestačili pokryť životné potreby rodiny a vzťahy medzi účastníkmi sa vyostřili. Navrhovateľka z napätých vzťahov v rodine viní odporcu, ktorý sa zdržiaval v J. u rodičov a na deti a rodinu mu nezostával čas. Uviedla, že voči odporcovi cíti odpor a žiť s ním nechce. Súd prvého stupňa konštatoval, že účastníci práve v ekonomickej oblasti zlyhali, spoločnými silami nedokážu si pomáhať a zabezpečovať životné potreby. Vždy boli odkázaní na pomoc rodičov odporcu. Už v tomto období sú popretŕhané vzťahy medzi deťmi účastníkov, ale aj medzi účastníkmi a deťmi. Súd prvého stupňa vyvodil záver, že manželstvo si neplní svoje spoločenské poslanie, pričom ide o definitívny stav. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 18, § 19 a § 23 Zákona o rodine. Nakoľko navrhovateľke bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a vzhľadom na príčiny manželského rozvratu súd touto povinnosťou zaťažil odporcu s poukazom na § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch. O trovách konania rozhodol podľa § 144 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Dôvodil, že v manželstve s navrhovateľkou žili 21 rokov, s navrhovateľkou by sa nerád rozvádzať. Uviedol, že nikdy nepil, nefajčil, vždy každú korunu investoval do domácnosti. Z týchto dôvodov nesúhlasí s rozvodom manželstva. Uviedol, že na záchranu manželstva neboli využité všetky možnosti. Uviedol, že v súčasnosti sa nachádza vo väzbe, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, kde však nepoberal žiadne dávky v nezamestnanosti, preto žiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu na rozvod manželstva správne a v súlade s ust. § 23 Zákona o rodine, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku aj cituje. Vyplýva z neho, že súd môže rozviesť manželstvo po zistení, že vzťahy v manželstve sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoložitia. Zmyslom citovaného zákonného ustanovenia je, že spoločenský účel manželstva spočíva predovšetkým vo vytváraní rodinného prostredia vhodného pre výchovu detí.

V danom prípade bolo zistené, že manželstvo účastníkov si neplní svoje spoločenské poslanie, ktoré spočíva v tom, že manželia spolu so svojimi deťmi žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujú si navzájom podporu a pomoc. Manželstvo účastníkov je narušené v dôsledku dlhodobých rozdielnych názorov účastníkov na spoločný život, ekonomické zabezpečenie rodiny, trávenie voľného času. Tým, že je odporca dlhodobo dobrovoľne nezamestnaný a navrhovateľka má minimálny príjem, rodina s dvomi deťmi, ktoré sú už toho času plnoleté, dlhodobo nie je finančne zabezpečená, čo sa negatívne prejavilo na vzťahu účastníkov konania a rovnako aj na vzťahoch medzi deťmi, ktoré z manželstva pochádzajú. Z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Trenčíne (rozsudok, sp. zn. 17CoP/61/2012-78 zo dňa 11.07.2012) nepochybne vyplýva, že odporca je dobrovoľne nezamestnaný, pričom žiadnym spôsobom sa nepreukázalo jeho tvrdenie o zdravotnej nespôsobilosti pre výkon zamestnania. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko J., vyplynulo, že mu bolo viackrát ponúkané zamestnanie. Uviedli šesť možností zamestnávateľov, ktorí v regióne ponúkajú prácu

primeranú schopnosť odporcu. Odporca bol vyradený z evidencie 20.07.2011, nakoľko sa nedostavil na kontakt. Medzi účastníkmi nie sú vzťahy vzájomného porozumenia a pomoci. Navrhovateľka odmieta obnovenie spolužitia s odporcom. Vzťahy medzi účastníkmi sa vážne narušili natoľko, že navrhovateľka podala viacero trestných oznámení na odporcu pre podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania sa, vydierania a rovnako aj odporca podal trestné oznámenie na navrhovateľku z podozrenia prečinu porušovania domovej slobody. Uvedená skutočnosť vyplýva zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru K., Obvodné oddelenie Policajného zboru J. zo dňa 03.05.2012. Rovnako z tejto správy vyplýva, že na Obvodný úrad v K. bolo podaných celkovo 9 podnetov na začatie konania o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, v ktorých vystupuje ako poškodená navrhovateľka a ako obvinený z priestupku odporca. Jedno podanie bolo vyriešené v rozkaznom konaní pokutou 10 Eur, jedno podanie bolo odložené a dve podania odstúpené inam, o piatich podaniach rozhodnuté nebolo. Zo správy ďalej vyplýva, že odporca sa dopustil 7 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, z toho 6 bolo vyriešených v blokovaní, jeden bol vyriešený vydaním rozhodnutia o priestupku. Navrhovateľka sa dopustila jedného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorý bol vyriešený v blokovaní. Spolunažívanie a užívanie bytu účastníkmi bolo riešené aj prostredníctvom Obecného úradu G., ktorý je vlastníkom bytu, kde majú obaja vedený trvalý pobyt, vyriešené bolo upozorením. Z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Trenčíne bolo ďalej zistené (uznesenie zo dňa 26.04.2012, č.k. 19Co/138/2012-56), že uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.02.2012, č.k. 4C/7/2012-43 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd uložil odporcovi, aby dočasne nestupoval do bytu č. X, vo vchode č. XX na Ulici Q. v G., nachádzajúcom sa v obytnom dome súpisné číslo XXX, na parcele č. KN XX/X, zapísanom na LV č. X pre k.ú. G.. Z tvrdení navrhovateľky a predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p., nakoľko odporca je dôvodne podozrivý z násillia, predovšetkým z fyzického násillia, hoci nemožno vylúčiť ani psychické týranie. V preskúmvanej veci z obsahu spisu ďalej nepochybne vyplýva, že uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.07.2012, sp. zn. 0Tp/61/2012 súd rozhodol, že podľa § 72 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku berie do väzby obvineného - odporcu stíhaného za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 písm. c) Trestného zákona. Väzba u odporcu začala dňom 24.07.2012. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že i napriek tomu, že bolo odporcovi uložené obmedzenie, a to zákaz úmyselne sa priblížiť k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, odporca po prepustení na slobodu kontaktoval navrhovateľku najmenej 5 x, vyhľadával ju za účelom, aby zväzila späťvzatie návrhu na rozvod manželstva. Napriek všetkým miernejším opatreniam, smerujúcim k tomu, aby správanie voči navrhovateľke zmiernil, práve naopak, agresivita jeho správania sa stupňovala. Je tak nepochybné, že vzťahy medzi účastníkmi sa naďalej zhoršovali, vyostrovali.

Predlžovanie situácie, keď navrhovateľka dôrazne odmieta obnovenie spolužitia s odporcom, nedáva reálny podklad k odstráneniu narušujúcich príčin a na základe zistených okolností sa aj v súčasnosti javí manželstvo účastníkov ako neudržateľné.

Za takýchto okolností súd prvého stupňa dôvodne pristúpil k rozvodu manželstva, keďže boli splnené podmienky podľa § 23 Zákona o rodine.

Odvolací súd v pomeroch odporcu vzhliadol dôvody pre oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle ust. § 138 ods. 1 O.s.p., a preto odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov priznal. V dôsledku priznania oslobodenia od súdnych poplatkov bol zrušený výrok rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti odporcu zaplatiť štátu súdny poplatok 66 Eur.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 144 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.